

Dosarul nr.3ra-1061/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V.Lastavețchi)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Sveatoslav Moldovan

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian împotriva Asociația proprietarilor privatizare 50/14, intervenient accesoriu Plăcintă Ana și Dogaru Patricia cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a ț ă

La 17 aprilie 2018 Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian au depus cerere de chemare în judecată împotriva APLP 50/14 prin care au solicitat efectuarea recalculării plăților pentru serviciile comunale transportul deșeurilor, deservirea tehnică a liftului ca pentru două persoane și nu patru începând cu luna martie 2017 cu plata compensației pentru cauzarea prejudiciului moral.

Ulterior, la 07 noiembrie 2018, reclamantii și-au concretizat pretențiile, solicitând în final efectuarea recalculării plăților pentru serviciile comunale transportul deșeurilor, deservirea tehnică a liftului ca pentru două persoane și nu patru începând cu luna martie 2017, efectuarea recalculării plăților pentru serviciul comunal alimentare cu apă și canalizare ca pentru două persoane și nu patru începând cu luna martie 2018, cu plata compensației pentru cauzarea prejudiciului moral în sumă de 2000 lei.

În motivarea acțiunii, au invocat că la 19 aprilie 2017, au primit factura pentru luna martie, unde pentru serviciile comunale transportarea deșeurilor, lift-deservire tehnică și apă-canalizare, la calcularea plății în loc de 2 persoane, au fost calculată pentru 4 persoane.

Au declarat că, deși au informat pârâtul despre faptul că în apartamentul nr.62 din XXXXX locuiește doar Dogaru Octavian împreună cu soția Plăcintă Ana, administrația APLP nu a rectificat înscrierile în facturi.

Au menționat că plata pentru serviciul energiei electrice pentru folosirea liftului nu trebuie să fie calculată și pentru copilul sub vârsta de 3 ani a soților Dogaru Octavian și Plăcintă Ana.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru ca intervenienți accesorii au fost atrași Plăcintă Ana și Dogaru Patricia (f.d. 27).

Prin hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea. S-a obligat APLP nr. 50/14 să efectueze, începând cu luna martie 2018, recalcularea plăților pentru serviciile comunale, oferite locatarilor apartamentului nr.62 din XXXXX la transportul deșeurilor, deservirea tehnică a liftului și alimentare cu apă și canalizare. Recalcularea plăților și costul serviciilor vor fi raportate la domicilierea și consumul serviciilor comunale menționate de către trei persoane. S-a încasat de la APLP nr. 50/14 în beneficiul lui Dogaru Gheorghe și lui Dogaru Octavian, câte 250 (două sute cincizeci) lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral. În rest, pretențiile reclamantilor au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 04 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de APLP nr. 50/14. S-a casat hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă decizie de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că conform pct. 9 al anexei nr.5 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, evidența volumelor de apă potabilă și de ape uzate, facturarea și plata pentru serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare furnizate consumatorilor se efectuează în condițiile art. 26 al Legii nr.303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

Conform art. 26 alin. (1), (2) al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013, (1) Volumul de apă furnizat consumatorului și volumul de apă uzată evacuată în sistemul de canalizare și recepționate de către operator se determină în baza indicilor înregistrați de contorul de branșament. (2) În lipsa contorului, volumul de apă consumată se calculează în corespundere cu normele de consum aprobate în modul stabilit, conform prevederilor actelor normative în vigoare.

Instanța de apel a menționat că Dogaru Gheorghe deși susține că nu mai locuiește în apartamentul nr. 62 din XXXXX, ultimul nu a informat în scris APLP 50/14 despre data plecării/sosirii/durata absenței din apartamentul nr. XXXXX, nu a prezentat acte ce ar confirma lipsa sa de la domiciliul- apartamentul nr. XXXXX - obligațiune ce rezultă din reglementările pct. 1)-2) anexei nr.4 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Instanța de apel a relatat că copiii până la vârsta de 3 ani, conform punctului 12 alin. (5) din Regulamentul citat mai sus, nu urmează a fi incluși în facturile care prevăd plata energiei electrice utilizate pentru funcționarea ascensoarelor, acestea însă nu sunt excluși de la plata pentru deservirea tehnică a ascensorului, precum și

nu sunt excluși de la plata pentru serviciile comunale transportul deșeurilor și alimentare cu apă și canalizare.

Prin recursul nemotivat depus la 15 iulie 2019 și recursul motivat depus la 16 august 2019 Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian a solicitat casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 04 iunie 2019 și a fost expediată participanților la proces la 21 iunie 2019, însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării deciziei recurate.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 15 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă,

instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Dogaru Gheorghe și Dogaru Octavian se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Sveatoslav Moldovan

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru